

Σεξουαλική κακοποίηση γυναικών

Πασχάλης Τιάμαρος*

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο βιασμός είναι εγκληματική ενέργεια κατά των ηθών, η οποία διαπράττεται συχνότερα απ' ό,τι δηλώνεται ή γενικά αναφέρεται. Στην Ελλάδα καταδικάζονται για βιασμό 15 περίπου άτομα ετησίως, ενώ πολύ περισσότερα διαφεύγουν της τιμωρίας. Οι ηλικίες που πλήττονται περισσότερο είναι μεταξύ 10-15 ετών και οι βιαστές είναι όλων των ηλικιών, ακόμη και ανήλικα παιδιά. Ο βιασμός αποτελεί αναμφίβολα το σοβαρότερο έγκλημα κατά των ηθών, γιατί δεν προσβάλλει μόνο την αιδώς του θύματος, αλλά και γιατί στρέφεται εναντίον της προσωπικής του ελευθερίας. Οι συνέπειες για το θύμα είναι δραματικές και επηρεάζουν την κοινωνική και σεξουαλική συμπεριφορά του, συχνά για ολόκληρη τη ζωή του. Η αιτία των βιασμών πηγάζει μέσα από την κοινωνική πραγματικότητα και τον τρόπο αντιμετώπισης του εγκλήματος από την κοινωνία και την πολιτεία, που με τη στάση τους κάθε άλλο παρά αποτρέπουν τους πιθανούς βιαστές να εγκληματήσουν.

Σκοπός της εργασίας είναι η εκτενής ανάλυση του εγκλήματος της σεξουαλικής κακοποίησης ή βιασμού απ' όλες τις απόψεις, όπως ανατομικές, ιατροδικαστικές, ποινικές και ψυχολογικές. Στο Α' Μέρος της εργασίας αναφέρονται πληροφορίες που αφορούν τα έξω γεννητικά όργανα της γυναίκας, τον παρθενικό υμένα και την ιατροδικαστική του σημασία, τις διάφορες κακώσεις του γεννητικού συστήματος, την ποινική ευθύνη της σεξουαλικής κακοποίησης και την ψυχολογική εικόνα του θύτη και του θύματος. Στο Β' Μέρος περιγράφονται οι πηγές ανεύρεσης και προέλευσης του υλικού, καθώς και τα συμπεράσματα από την ανάλυση τυπικών περιπτώσεων.

Στόχος της παρούσας εργασίας είναι: α) η ευαισθητοποίηση εκείνων των γυναικών που πέφτουν θύματα βιασμού και αδρανούν, αποσιωπούν, χωρίς να καταγγέλλουν την πράξη ή τη μορφή αυτής της βίας εναντίον τους, δεικνύοντας μ' αυτό τον τρόπο το κακό, β) η αντίληψη και η δυνατότητα άρνησης υποταγής σε κάθε μορφή βίας εκμέρους των ανδρών και γ) η συνειδητοποίηση της βίας που ζουν καθημερινά οι γυναίκες και η αντιμετώπισή της, έτσι ώστε να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους.

Λέξεις κλειδιά: κακοποίηση, παρθενικός υμένας, βιασμός, τιμωρία.

Α' ΜΕΡΟΣ

Στοιχεία ανατομίας των έξω γεννητικών οργάνων της γυναίκας

Το σύνολο των έξω γεννητικών οργάνων της γυναίκας αποτελεί το αιδοίο. Το αιδοίο αποτελείται από το "εφήβαιο" ή "όρος της Αφροδίτης",

* Μαιευτής Γ.Ν. Διδυμοτείχου, Νομός Έβρου.

τα μεγάλα και τα μικρά χείλη, την κλειτορίδα, τον πρόδομο του κολεού, τους βαρθολίνειους αδένες, τους βολβούς του προδόμου, τον παρθενικό υμένα, το έξω στόμιο της ουρήθρας και τους παραουρηθρικούς αδένες.

Παρθενικός υμένας: η ιατροδικαστική του σημασία άλλοτε και τώρα

Ο παρθενικός υμένας είναι μια ινοπλαστική μεμβράνη διαφόρου πάχους, σχήματος, σύστασης και ύψους, που αποφράσσει συνήθως εν μέρει, σπάνια δε εξ ολοκλήρου την είσοδο του κόλπου. Ο παρθενικός υμένας αποτελεί ένα ιδιαίτερο ανατομικό σημείο της γυναίκας και θεωρείται ιατροδικαστικά το κύριο σημείο της παρθενίας της. Σπάνια είναι υποτυπώδης, ποτέ όμως δεν λείπει.

Διακόρευση και ρήξη του παρθενικού υμένα

Διακόρευση καλείται η ρήξη του παρθενικού υμένα. Οι ρήξεις του παρθενικού υμένα είναι δυνατό να είναι μια ή και περισσότερες. Η ρήξη του παρθενικού υμένα επιτυγχάνεται όχι μόνο με το πέος, που βρίσκεται σε σύση, αλλά επίσης και με άλλα αντικείμενα ή ακόμη και με δάκτυλα, που εισάγονται είτε κατά τύχη ή επίτηδες μέσα στον κόλπο. Ο πόνος που προκαλείται κατά τη ρήξη του παρθενικού υμένα είναι συνήθως μικρής έντασης, σπανιότερα δε έντονος, είναι δυνατό όμως να λείπει τελείως, ενώ η αιμορραγία που προκαλείται κατά τη ρήξη του είναι μικρή. Όμως, είναι δυνατό να είναι και αρκετά μεγάλη, ιδιαίτερα όταν συνυπάρχουν και διασχίσεις του τοιχώματος του κόλπου. Η πλήρης επούλωση των τραυματικών ρήξεων συντελείται μέσα σε 15-20 ημέρες.

Χρονολογία διακόρευσης

Ο χρονικός καθορισμός της διακόρευσης επιτυγχάνεται μόνο εφόσον δεν έχει περάσει χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 15-20 ημερών από τη διακόρευση, δηλαδή πριν από την πλήρη επούλωση των τραυματικών ρήξεων του παρθενικού υμένα.

Κατά την πρώτη συνουσία δεν είναι απαραίτητο να επέλθει ρήξη του παρθενικού υμένα (διακόρευση). Σ' ένα σημαντικό ποσοστό γυναικών η σύσταση (ελαστικός) και το ύψος (μικρό) του παρθενικού υμένα είναι τέτοια ώστε να επιτρέπεται η κατ' επανάληψη πλήρης συνουσία χωρίς να επέρχεται ρήξη αυτού. Έτσι, είναι δυνατό να υπάρχει γυναίκα έγγαμη, ανατομικά παρθένη, που υφίσταται διακόρευση κατά τον τοκετό.

Αποδεικτικό στοιχείο συνουσίας που πραγματο-

ποιήθηκε, ανεξάρτητα με το αν η γυναίκα είναι παρθένη ή όχι, είναι η ανεύρεση σπέρματος μέσα στο γυναικείο κόλπο. Η μη ανεύρεση σπέρματος δεν αποκλείει τη συνουσία (διακεκομμένη συνουσία, πλήρης αζωοσπερμία ή χρήση προφυλακτικού).

Συμπληρωματικές κακώσεις με αφορμή τη σεξουαλική κακοποίηση-πράξη (κακώσεις γεννητικού συστήματος της γυναίκας), που παρουσιάζουν ιατροδικαστικό ενδιαφέρον.

Σε πολλές περιπτώσεις το θύμα κακοποιείται κατά το βιασμό σε τέτοιο βαθμό, που προκαλούνται σωματικές βλάβες επικίνδυνες για τη ζωή του. Αναφέρονται οι αμυντικές κακώσεις στα χέρια, συνήθως εκχυμώσεις, κατάγματα, κακώσεις της κεφαλής, εκτεταμένες ρήξεις μαλακών μορίων, μεγάλες αιμορραγίες.

Τα σημεία στα οποία στηρίζεται ο ιατροδικαστής για να αποφανθεί αν πράγματι έγινε ο βιασμός, είναι τα παρακάτω :

α) Εξακρίβωση συνουσίας: ρήξη παρθενικού υμένα, ρήξη κόλπου, σπέρμα εντός του κόλπου, κύηση, αφροδίσια νοσήματα, εκδορές, αιματώματα, εκχυμώσεις, ρήξη δακτυλίου του πρωκτού.

β) Κακώσεις σώματος του θύματος: οι κακώσεις συνήθως εντοπίζονται κατά σειρά συχνότητας στο πρόσωπο, μηρούς, καρπούς, λαιμό, μαστούς.

γ) Παρουσία ξένων σωμάτων μέσα στον κόλπο.

δ) Εξέταση του δράστη όταν αυτή είναι δυνατή.

Ποινική ευθύνη σεξουαλικής κακοποίησης

Ο βιασμός κατά τον Ποινικό Κώδικα ανήκει στα εγκλήματα κατά των ηθών. Η διάταξη του άρθρου 336 του Ποινικού Κώδικα, που προβλέπει το έγκλημα του βιασμού, αποσκοπεί στο να προστατεύσει τη γενετήσια ελευθερία της γυναίκας, την οποία η ίδια πρέπει να αποφασίζει εντός των ορίων του νόμου, αν τότε και με ποιόν θα έλθει σε γενετήσια συνουσία (συνουσία).

Τη γενετήσια ελευθερία προστατεύει και το περί "εξαναγκασμού εις ασέλγειαν" άρθρο 337 του Ποινικού Κώδικα, "έναντι εξαναγκασμού εις ανοχήν ή επιχείρησιν πάσης μορφής ασελγούς πράξεως και όχι μόνον συνουσίας". Έτσι, για να υπάρξει το έγκλημα του βιασμού απαιτούνται:

- η πραγματοποίηση της συνουσίας,
 - το εξώγαμο της συνουσίας,
 - ο εξαναγκασμός της γυναίκας σε εξώγαμη συνουσία,
 - ο δόλος του υπαιτίου.
- Ο "δόλος του υπαιτίου" συνίσταται στην επιθυμία

του δράστη να εξαναγκάσει γυναίκα σε εξώγαμη συνουσία. Ο “εξαναγκασμός” είναι η υποβολή της παθούσας σε εξώγαμη συνουσία παρά τη θέλησή της και την αντίστασή της, οι οποίες κάμπτονται με άσκηση σωματικής ή ψυχικής βίας ή ακόμη και απειλή βίας. Έτσι, σύμφωνα με το τροποποιημένο άρθρο 336 του Ποινικού Κώδικα:

α) Τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι 20 ετών όποιος με σωματική βία ή με απειλή σπουδαίου και άμεσου κινδύνου εξαναγκάζει άλλον σε εξώγαμη συνουσία ή σε ανοχή ή επιχειρεί ασελγείς πράξεις.

β) Επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου έγινε από δυο ή περισσότερους δράστες, που ενεργούσαν από κοινού. Δράστης του εγκλήματος του βιασμού μπορεί να είναι όχι μόνο άνδρας αλλά και γυναίκα, όταν αυτή ασκεί επί του θύματος του βιασμού τη σωματική βία ή προβαίνει σε απειλή αυτού, πάντοτε όμως σε συναυτουργία με τον άνδρα ο οποίος τελεί την πράξη, δηλαδή τη συνουσία. Θύμα του βιασμού δύναται να είναι κατά το ρητό ορισμό του νόμου μόνο η γυναίκα.

γ) Σε περίπτωση που ο βιασμός έχει ως συνέπεια το θάνατο της παθούσας, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 340 του Ποινικού Κώδικα επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών ή ισόβια.

δ) Σε περίπτωση αυτοκτονίας της βιασθείσας γυναίκας, συνέπεια της ψυχικής διαταραχής η οποία επήλθε από το βιασμό, κατά το άρθρο 340 του Ποινικού Κώδικα βρισκόμαστε στην περίπτωση θανατηφόρου βιασμού εφόσον ο δράστης δεν δύναται να προβλέψει το αποτέλεσμα αυτό. Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος αυτού δεν παίζει ρόλο η ηλικία του θύματος. Αυτό μπορεί να είναι νήπιο, μη έχοντας αντίληψη τωνπραττομένων, ως και γενετήσια ανώριμη γυναίκα.

Το έγκλημα του βιασμού προβλέπεται από το άρθρο 336 του Ποινικού Κώδικα ως έγκλημα μεικτό. Είναι έγκλημα μεικτό, διότι η αντικειμενική αυτού υπόσταση δύναται να πραγματοποιηθεί κατά δυο τρόπους: είτε δια της χρήσεως σωματικής βίας, είτε δια της χρήσεως απειλής σπουδαίου και άμεσου κινδύνου.

Ψυχολογική εικόνα βιαζομένης – βιαστού

Ο βιασμός είναι ένα συνταρακτικό γεγονός στη ζωή του θύματος, που έχει βαρύτατες επιπτώσεις στην ψυχική του ισορροπία και στη σεξουαλική του συμπεριφορά. Οι ψυχολογικές αυτές αντιδράσεις εξαρτώνται από την ηλικία του θύματος, την ψυχροσύνησή του, την ψυχική του αστάθεια, τις σεξουαλικές και κοινωνικές αντιλήψεις και τον τύπο

του βιασμού. Οι ψυχολογικές επιπτώσεις επηρεάζονται πολύ και από τη συμπεριφορά των οικείων και γενικά του περιβάλλοντος του θύματος. Έτσι, ενώ κάθε άλλη περιπέτεια ενώνει περισσότερο την οικογένεια, ο βιασμός δημιουργεί ένα σκεπτικισμό που καταστρέφει τις προσωπικές σχέσεις. Όλοι αντιμετωπίζουν το θύμα με αμφιβολία, αποφεύγουν τις συζητήσεις για το έγκλημα σε μια χρονική περίοδο που η ψυχική επαφή είναι αποφασιστικής σημασίας για το θύμα. Η υπόνοια της κάποιας συμμετοχής του θύματος βαρύνει τις σχέσεις, χωρίς η οικογένεια ή το περιβάλλον να αντιλαμβάνονται ότι η επιβίωση τη στιγμή του βιασμού είναι πιο επιτακτική από την υπεράσπιση της τιμής του θύματος.

Γενικά, οι ψυχολογικές αντιδράσεις του θύματος περνούν τρεις φάσεις: μια αρχική φάση φοβίας, που κρατάει μερικές ημέρες, μια δεύτερη φάση υπερβολικής άρνησης και προσαρμογής, που διαρκεί αρκετές εβδομάδες ή και μήνες, και μια τελική φάση καταστολής και ανάγκης συζήτησης, που προηγείται της δυνατής ολοκλήρωσης και λύσης του ψυχικού τραύματος.

Οι επιπτώσεις ειδικά στη σεξουαλική συμπεριφορά εξαρτώνται από την ηλικία και τη σεξουαλική εμπειρία του θύματος μέχρι τότε. Βέβαια, περισσότερο επηρεάζονται τα νεαρά άτομα ηλικίας κάτω των 17 ετών. Από στατιστικές μελέτες αναφέρεται ότι το 80% των θυμάτων των βιασμών και το 50% των θυμάτων από απόπειρες βιασμών απέκτησαν πρόσκαιρη ή μόνιμη εσφαλμένη αντίληψη για τις σεξουαλικές σχέσεις.

Η ψυχιατρική εξέταση του δράστη όπου είναι δυνατό αυτή να γίνει, μπορεί να αποκαλύψει την ύπαρξη διανοητικών ή ψυχικών προβλημάτων, ότι δεν έχει συναίσθηση, ότι για την ικανοποίηση της σεξουαλικής ορμής είναι απαραίτητη η συγκατάθεση του ερωτικού συντρόφου, ότι δεν συγκρατιέται εύκολα από ηθικές και κοινωνικές επιταγές, ή ότι εμπλέκεται σε σεξουαλικές σχέσεις από μίσος και περιφρόνηση επιθυμώντας τον εξευτελισμό του άλλου προσώπου.

Σε γενικές γραμμές η επιστημονική έρευνα κατέληξε στα παρακάτω συμπεράσματα:

- **Θεωρία της βιολογικής κατεύθυνσης:** Αποδίδει τα κύρια αίτια του εγκλήματος στην κληρονομικότητα, σε εγκεφαλικές βλάβες, στη δυσλειτουργία των ενδοκρινών αδένων.

- **Θεωρία της ψυχολογικής-ψυχιατρικής κατεύθυνσης:** Αποδίδει την εγκληματική συμπεριφορά στη νοητική καθυστέρηση, στην ελαττωματική ανάπτυξη του εγώ και στην ψυχοπαθητική προσωπικότητα.

• **Θεωρία της κοινωνιολογικής κατεύθυνσης:** Υποστηρίζει ότι η εγκληματικότητα είναι απόρροια των κοινωνικών συνθηκών που επικρατούν σε μια χώρα (κοινωνικό σύστημα, συνθήκες επιβίωσης, κοινωνικές συγκρούσεις).

• **Η σύγχρονη κατεύθυνση ονομάζεται “πολυ- παραγοντική”:** Αποδίδει το έγκλημα σε παράγοντες κοινωνικούς, ψυχολογικούς και βιολογικούς, οι οποίοι μεταξύ τους αλληλεπιδρούν.

Ο βιαστής δεν είναι μια παρέκκλιση από τα κοινωνικά πρότυπα. Δεν είναι ουσιαστικά η εξαίρεση ή η ψυχιατρική περίπτωση. Ο βιασμός δεν είναι μια στιγμιαία πράξη βίας, αλλά μια πράξη που αποτελεί το αποκορύφωμα της φυλετικής βίας, που υπάρχει σ’ όλα τα επίπεδα της ζωής της γυναίκας, και είναι ακριβώς αυτή η φυλετική βία που υπάρχει στη βάση όλων των γνωστών οργανωμένων κοινωνιών και που μόνο αυτή μπορεί να εξασφαλίσει τις σχέσεις “κτήτορα – κτήματος” μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Ουσιαστικά, λοιπόν, ο βιαστής δεν αναιρεί το ανδρικό πρότυπο, δηλαδή ο άνδρας πρέπει να είναι δυνατός, ενεργητικός, να παίρνει πάντα την πρωτοβουλία. Αντίθετα, η συμπεριφορά του δεν είναι παρά μια υπερτονισμένη έκφραση μιας συμπεριφοράς, που η κοινωνία όχι απλώς ανέχεται, αλλά ενθαρρύνει και επιδοκιμάζει καθημερινά.

Β΄ ΜΕΡΟΣ

Για την ανεύρεση του υλικού έγιναν επισκέψεις στις Βιβλιοθήκες της Νομικής Σχολής, της Ψυχιατρικής Σχολής, της ΧΑΝΘ, στην Κεντρική Βιβλιοθήκη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, στη Βιβλιοθήκη του Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ και στη Βιβλιοθήκη του Δικαστικού Μεγάρου Θεσσαλονίκης.

Επίσης, έγιναν συναντήσεις με τους ιατροδικαστές κ. Σαμουήλ Ντζάου και κ. Δημήτριο Ψαρούλη, στους οποίους απευθύνονται θερμές ευχαριστίες για την πολύτιμη βοήθειά τους. Αφού έγινε αίτηση στη Γραμματεία του Ιατροδικαστικού Εργαστηρίου, έπειτα από λίγες εβδομάδες ο ιατροδικαστής κ. Σαμουήλ Ντζάου μου παρέδωσε από το Αρχείο του Εργαστηρίου περιπτώσεις ιατροδικαστικών εξετάσεων, οι οποίες αφορούσαν το βιασμό και άλλες πράξεις των ετών 1982-1992. Αφού μελετήθηκαν οι περιπτώσεις αυτές, ταξινομήθηκαν και δημιουργήθηκε ένας κατάλογος με στατιστικά στοιχεία, τα οποία αναφέρονται παρακάτω:

1. Περιγραφή τυπικών περιπτώσεων

Στην αρχή θα αναφερθούν μερικές περιπτώσεις, που προέρχονται από το βιβλίο της Μαρίας-Ρίτας

Πάρσι “Εξομολογήσεις μικρών κοριτσιών”, διότι θεωρήθηκαν αυτούσια παραδείγματα βιασμών.

• **Από το τετράδιο της Ίζι (Οι αναμνήσεις).** «Αυτό που έχω διαρκώς στο μυαλό μου είναι το σκοτάδι και ο πόνος. Την πρώτη φορά θυμάμαι ότι κοιμόμουν, ελαφρά όμως, κι ένοιωθα λιγάκι τους πόνους της περιόδου. Ξαφνικά ξύπνησα. Ήμουν ήδη όμως κάτω από τον πατέρα μου κι αυτός είχε το ένα χέρι του στο στόμα μου και με το άλλο με κρατούσε ακίνητη. Δεν μπορούσα να φωνάξω, ούτε και θα το έκανα, για να μην ξυπνήσω τη μητέρα μου που κοιμόταν. Μετά ο πατέρας μου το έκανε και το κακό προστέθηκε στο κακό, το αίμα στο αίμα. Το πρωί νόμιζα ότι τα είχα ονειρευτεί όλα, ότι ήταν ένας εφιάλτης».

• **Η περίπτωση της Βέρα.** «Η Βέρα είναι σήμερα δεκαεπτάχρονων χρονών και ζει σ’ ένα οικοτροφείο. Η μητέρα της την έκανε σε ηλικία δεκαοκτώ χρόνων με κάποιον εργοδότη της. Η μητέρα, πωλήτρια σ’ ένα κατάστημα ρούχων, είχε ένα σαρανταπεντάχρονο εραστή, τον Φερνάντο. Όταν η Βέρα έκλεισε τα δώδεκα η μητέρα της έδωσε στο Φερνάντο την άδεια να “διασκεδάσει” μαζί της. Ο άντρας τη βίασε και την υποχρέωσε να παίζει μαζί του στα διάφορα ερωτικά παιχνίδια, στα οποία συμμετείχε και η μητέρα. Ως αντάλλαγμα η Βέρα έπαιρνε από το Φερνάντο χρήματα, που τα διαχειριζόταν η μητέρα της. Μετά από μερικούς μήνες, όμως, άρχισαν να την εξαναγκάζουν να “διασκεδάζει” και με τους φίλους του εραστή της μητέρας της».

2. Περιπτώσεις ιατροδικαστικής εξέτασης

1. Εξέταση της Λ.Ε. προς διαπίστωση εάν έχει τελεστεί πράξη συνουσίας, εάν φέρει κακώσεις και εάν υπάρχουν σημεία απόπειρας βιασμού. Την εν λόγω προσελθούσα εξετάσαμε μετά την διαπίστωση της ταυτότητάς της. Εκ του ληφθέντος ιστορικού αναφέρει ότι πριν πέντε ημέρες εβιάσθη υπό 2 αγνώστων σ’ αυτήν ανδρών. Από την γεννομένη κλινική εξέταση διαπιστώθηκαν τα κάτωθι:

α) Εξέταση για κακώσεις

• Εκχύμωση χροιάς μελανοπράσινης κατά την πρόσθια επιφάνεια του άνω τριτημορίου του αριστερού βραχιονίου.

• Μικροεκχυμώσεις κατά την πρόσθια επιφάνεια του κάτω άκρου του αριστερού μηρού, χροιάς μελανοπράσινης.

β) Εξέταση γεννητικών οργάνων

Από την κλινική εξέταση των έξω γεννητικών οργάνων διαπιστώθηκαν τα κάτωθι:

Το τριχωτό του εφηβαίου, τα μεγάλα και μικρά χείλη δεν φέρουν κακώσεις ή παθολογικές εξεργα-

σίες. Ο παρθετικός υμένας, σαρκώδους συστάσεως, μετρίου ύψους και σχήματος κυκλικού, οδοντωτού, δεν φέρει ρήξεις πρόσφατες ή παλαιές.

Συμπεράσματα: Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι η Λ.Ε. φέρει σημεία γενομένης απόπειρας βιασμού, χωρίς να αποκλείεται και γενομένη πλήρης συνουσία λόγω ελαστικότητας του υμένα.

2. Εξέταση της Κ.Σ. προς διαπίστωση εάν αυτή τυγχάνει ανατομικώς παρθένης (βιασμός). Την εν λόγω προσελθούσα εξετάσαμε μετά από την διαπίστωση της ταυτότητας αυτής.

α) Γυναικολογική εξέταση

Αφού έδωσα στην εν λόγω την δέουσα γυναικολογική στάση, προέβην στην εξέταση των έξω γεννητικών οργάνων αυτής. Από την γενομένη εξέταση διαπιστώθηκαν τα κάτωθι:

- Το τριχωτό του εφηβαίου, τα μεγάλα και μικρά χείλη του αιδοίου δεν φέρουν κακώσεις ή παθολογικές εξεργασίες.

- Ο παρθετικός υμένας αυτής, σαρκώδους συστάσεως, μετρίου ύψους και σχήματος κυκλικού, φέρει δύο τελείες ρήξεις, πρόσφατες, με αιμορραγικώς διηθημένα και εξοιδημένα χείλη περί την 3η και 9η ώρα.

α) Εξέταση για κακώσεις

- Φέρει γραμμοειδείς εκδορές κατ' αμφοτέρα τα γόνατα.

- Μικροεκχυμώσεις χροιάς μελαίνης κατά την πρόσθια επιφάνεια αμφοτέρων των κνημών.

Συμπεράσματα: Εκ των ανωτέρω συνάγομεν ότι η Κ.Σ., ετών 15, μαθήτρια, κάτοικος (.....), φέρει σημεία ότι προσφάτως υπέστη βιασμόν (περίπου προ 3ημέρου) με πλήρη συνουσία κατά φύσην.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Σ' αυτό το σημείο της εργασίας θα αναφερθώ:

α) στις υποθέσεις, 239 στον αριθμό (χρονικό διάστημα 1982-1992), που έχω ο ίδιος διερευνήσει από υλικό που μου παραχώρησε το Αρχείο του Ιατροδικαστικού Εργαστηρίου του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (βλέπε Πίνακα Στατιστικών Στοιχείων),

β) σε έρευνα που πραγματοποιήθηκε από ιατροδικαστές του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης σε 464 υποθέσεις.

Α) Στις υποθέσεις που διερεύνησα αναφέρονται:

1. Περιπτώσεις για διαπίστωση εάν το άτομο (θήλυ) είναι ανατομικώς παρθένο:	60
2. Περιπτώσεις για βιασμό:	54
3. Περιπτώσεις για ασελγείς πράξεις:	34
4. Περιπτώσεις για διακόρευση:	68
5. Περιπτώσεις για κακώσεις:	3
6. Περιπτώσεις για συνουσία:	17
7. Περιπτώσεις για εξέταση σπέρματος:	3

Πίνακας Στατιστικών Στοιχείων

Έτος	Ανατομικώς παρθένος	Βιασμός	Ασελγείς πράξεις	Διακόρευση	Κακώσεις	Συνουσία	Εξέταση σπέρματος
1982	11	1	4	5	-	-	2
1983	14	2	7	8	1	-	1
1984	3	2	4	12	-	-	-
1985	1	2	2	15	-	9	-
1986	5	4	-	4	-	2	-
1987	4	10	4	6	-	2	-
1988	10	4	4	2	-	-	-
1989	6	3	2	1	2	1	-
1990	4	6	5	5	-	2	-
1991	1	10	1	8	-	1	-
1992	1	10	1	8	-	1	-
Σύνολο	60	54	34	68	3	17	3

Από τη μελέτη των στατιστικών στοιχείων διαπίστωσα τα παρακάτω:

- Οι ηλικίες των γυναικών που κακοποιούνται σεξουαλικά κυμαίνονται μεταξύ 3 έως 31 ετών.
- Οι ηλικίες που πλήττονται περισσότερο είναι μεταξύ 12 έως 16 ετών.

B) Από έρευνα που έγινε στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (1984) εξετάστηκαν 464 περιπτώσεις εγκλημάτων κατά των ηθών, οι οποίες στάλθηκαν για εξέταση στο Εργαστήριο Ιατροδικαστικής μετά από παραγγελία των Αστυνομικών Αρχών. Τα στοιχεία που προέκυψαν από την έρευνα αυτή είναι τα εξής:

- Από τις 464 περιπτώσεις που μελετήθηκαν συνολικά, οι 397 αφορούσαν γυναίκες και οι 67 άρρενες, κυρίως παιδιά.
- Η ηλικία των θυμάτων των γυναικών ήταν σε 18 περιπτώσεις 10 ετών, σε 150 περιπτώσεις 11-15 ετών, σε 86 περιπτώσεις 15-20 ετών και σε 17 περιπτώσεις άνω των 20 ετών. Απ' αυτό φαίνεται να υπάρχει μεγάλη έξαρση των εγκλημάτων στην ηλικία 11-15 ετών.
- Από τις γυναίκες οι 250 περίπου ήταν παρθένες. Απ' αυτές, σε 15 περιπτώσεις ο παρθενικός υμένας δεν υπέστη ρήξη.
- Οι πιο πολλές ρήξεις παρθενικού υμένα εντοπίζονται στην 6η ώρα του ωρολογίου.
- Για το βιασμό δεν έχει σημασία εάν οι γυναίκες είναι ανατομικώς παρθένοι, διότι σε πολλές περιπτώσεις (52 της έρευνας) η υφή του παρθενικού υμένα είναι τέτοια που επιτρέπει συνουσία χωρίς να ραγεί.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ο βιασμός είναι το λιγότερο δηλωμένο έγκλημα κατά των ηθών παγκοσμίως και ο λόγος είναι η δυσχέρεια απόδειξης της πράξης από το θύμα. Έτσι, πολλές φορές διασύρεται απλώς η γυναίκα ή ακόμη και κατηγορείται για συμμετοχή ή και για πρόκληση του βιασμού. Τόσο λοιπόν το θύμα όσο και οι γονείς αποφεύγουν συχνά να αναφέρουν το γεγονός στις Αρχές και προτιμούν να το αποσιωπήσουν και να το ξεχάσουν. Για παράδειγμα, κατά το 1990 έγιναν στη Νέα Υόρκη 1.665 συλλήψεις για βιασμό και καταδικάστηκαν μόνο 28. Γενικά πιστεύεται ότι διαπράττονται τουλάχιστον τετραπλάσιοι βιασμοί απ' ό,τι δηλώνονται.

Στην Ελλάδα υπάρχουν στοιχεία που συνηγορούν για το ίδιο φαινόμενο. Κάθε χρόνο καταδικάζονται για βιασμό 15 περίπου άτομα. Βάσει των καταδικαστικών αποφάσεων ο βιασμός στην Ελλάδα αποτε-

λεί το 2,7% όλων των εγκλημάτων. Από τις επαρχίες πρώτη έρχεται η Μακεδονία και ακολουθεί η Ήπειρος.

Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο είναι ότι ποσοστό 10-25% των βιασμών διαπράττονται από ανηλίκους. Η τιμωρία δε των βιαστών είναι ποικίλη κατά τους αιώνες. Από τα αρχαία χρόνια ο βιασμός ήταν ένα από τα σοβαρότερα εγκλήματα, το ίδιο όμως συμβαίνει και στη σημερινή εποχή. Είναι βαρύ έγκλημα, που ωστόσο δεν τιμωρείται ανάλογα και έχει δραματικές επιπτώσεις στη μετέπειτα ζωή του θύματος.

Ο βιασμός δεν είναι μια μεμονωμένη πράξη βίας, που στρέφεται εναντίον μιας μειοψηφίας γυναικών. Αφορά όλες τις γυναίκες και δεν είναι ζήτημα ατομικό, αλλά κοινωνικοπολιτικό. Οι γυναίκες πρέπει να συνειδητοποιήσουν τις μορφές βίας που υφίστανται και ταυτόχρονα να βρουν πρακτικούς τρόπους αντιμετώπισης του θέματος. Αυτό θα τις βοηθήσει να ξεπεράσουν το δίλημμα στο οποίο βρίσκονται σήμερα παγιδευμένες, καθώς υιοθετούσαν το ανδρικό πρότυπο της επιθετικότητας και της βίας ή διαιώνιζαν την παθητικότητα και την υποταγή που τις χαρακτήριζε μέχρι σήμερα.

ABSTRACT

Pashalis Tiamaros: Sexual ill-treatment of women.

"ELEFTHO", 2:69-75, 2008

The rape is a crime at the morals that are committed more often from that it is declared or generally reported. Each year in Greece are condemned roughly for rape 15 individuals while a lot more slip the punishment. The ages that are affected more are between 10 - 15 years and the rapists are of all ages even and underage children. In any case the rape constitutes the more serious crime at the morals because it does not only humiliate the victim but also because it is turned adversely its personal freedom. The consequences for the victim are dramatic and influence the social and sexual behavior of victim, often via life. The cause of rapes springs through the social reality and the way of its confrontation from both the society and state, with their attitude anything but that they deter the likely rapists to commit a crime.

The aim of our work is to analyze the crime of sexual ill-treatment or rape, as long as it becomes more extensively from all the sides, anatomic, forensic, penal and psychological. In the first part of our work is reported information that concerns the external genital organs of woman, the hymen, as well as his forensic importance, various injuries of the genital system, the

penal responsibility of sexual ill-treatment and the psychological profile of victimizer and victim. The second part includes the description of what and how we found our material as well as conclusions from the analysis of formal cases.

We would like with this subject to sensitise that side of women which falls victim of rape and be inactive, suppresses without denounces the action or form of this violence against them and with this way is perpetuated the villain. We want with this subject to give in the women the occupy that they cannot be subjugated in each form of violence of men and that they should realise the daily living violence so as to take the situation in their hands.

Key words: ill-treatment, hymen, rape, punishment.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ανδιανάκη Ε: Θυματολογία. Εκδόσεις "Σάκκουλα". Αθήνα, 1972.
- Γεωργακόπουλος Π.: Το θύμα του βιασμού. Ιατρική, τόμος 37, σελ. 68-73. Αθήνα, 1980.
- Επιβατιανός Π., Βασιλειάδης Ν., Ψαρούλης Δ.: Στατιστικά στοιχεία από 464 περιπτώσεις εγκλημάτων κατά των ηθών. "Γαληνός", τόμος 26, σελ. 135-146. Θεσσαλονίκη, 1984.
- Καρπάθιος Σ.: Μαιευτική-Γυναικολογία, 2η έκδοση. Εκδόσεις "Παρισιάνος". Αθήνα, 1983.
- Κασκαρέλης Δ.: Μαιευτική-Γυναικολογία, 3η έκδοση. Εκδόσεις "Λίτσας". Αθήνα, 1990.
- Λούρος Ν.: Μαιευτική-Γυναικολογία, 3η έκδοση. Εκδόσεις "Παρισιάνος". Αθήνα, 1971.
- Μαγκάκης Γ.-Α.: Τα εγκλήματα περί την γενετήσιον και οικογενειακήν ζωήν. Εκδόσεις "Αφοί Σάκκουλα". Αθήνα, 1967.
- Μαμόπουλος Μ.: Μαιευτική και Γυναικολογία, Β' έκδοση. "University Studio Press, Επιστημονικών βιβλίων και περιοδικών". Θεσσαλονίκη, 1991.
- Μανταλενάκης Σ.: Σύνοψη Μαιευτικής-Γυναικολογίας. Εκδόσεις "Παρισιάνος Γρ.". Αθήνα, 1985.
- Μαργαρίτης Λ., Παρασκευόπουλος Ν.: Ποινικός Κώδικας και ειδικοί ποινικοί νόμοι. Εκδόσεις "Σάκκουλα". Θεσσαλονίκη, 1994.
- Πάρσι Ρίτα-Μαρία.: Εξομολογήσεις μικρών κοριτσιών. Εκδόσεις "OASIS". Αθήνα, 1985.
- Πούγγουρας Π.: Γυναικολογία, Β' έκδοση. Θεσσαλονίκη, 1992.
- Ραφτόπουλος Π.: Ποινικό Δίκαιο: Γενικό και Ειδικό Μέρος (Θεωρία και Πράξη). "Νέα έκδοση". Αθήνα, 1993.
- Τσαμπάζη Ε.: Βιαστής και βιαζόμενος. Μάθημα ΣΤ' Εξαμήνου, Σεμινάρια Τελειοφοίτων. Θεσσαλονίκη, 1990.

8ο Σεμινάριο Καρδιοτοκογραφίας

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Τον προσεχή Σεπτέμβριο 2008 θα πραγματοποιηθεί στο Νοσοκομείο "ΑΤΤΙΚΟΝ" το "**8ο Σεμινάριο Καρδιοτοκογραφίας**" με τη συνεργασία του Σ.Ε.Μ.Α. και της Γ' Πανεπιστημιακής Μαιευτικής-Γυναικολογικής Κλινικής του Νοσοκομείου. Ο Καθηγητής κ. Λόγης για μια ακόμη φορά θα δώσει εξειδικευμένη και υψηλής ποιότητας γνώση Καρδιοτοκογραφίας στις Μάϊες και τους Μαιευτές που θα το παρακολουθήσουν. Σας επισημαίνουμε ότι:

- Η παρακολούθηση είναι υποχρεωτική.
- Θα δοθούν Βεβαιώσεις Παρακολούθησης.
- Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ταυτότητα μέλους του Σ.Ε.Μ. στον οποίο ανήκετε.
- Ο αριθμός των συμμετεχόντων είναι περιορισμένος και θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας.

Πληροφορίες για το Σεμινάριο και για δήλωση συμμετοχής στο Σ.Ε.Μ.Α.:
Τηλ. και Fax: 210. 6465691, 210. 6429675, E-mail: sema-icm@otenet.gr